

II

PÍSEK Z ARÉNY UMĚNÍ A ŽIVOTA

Bil jsi se pro nové směry.
Zřím ulítaného jich posla
vzhledem ku kvantu práce,
však vzhledem ku kvalitě – osla.

*

5 Kráso, kantoři tě oblékají s učenou snahou.
Však básníci tě vždycky měli jen nahou.

Kráso, proto milujeme mladé kurtizány.
A modré okuláry milují ctnostné panny.

*

10 Básník píše pod „fa presto“.
Pozor, příteli,
poezie když na míle,
„presto“ zbude-li!

*

V srdci Evropy ležíme. To srdce má srdeční vadu:
kde mnoho kočárů se křížuje, bývá i mnoho smradu.

*

15 „Pampeliško“ sladká
pro naše děvčátka –:
jedno se změnit musí!
„Labutě, labutě,“
nevolej v hlediště,
20 volej radš: „Husy, husy!“

*

Utíkáš k slunci, brachu?
Doma měj stání!
Jsou za tebou kotouče prachu
k ukuckání.

*

25

Za své dlouhé vlasy
chytil se Absolón.
Dnes jsou horší časy:
na tvé dlouhé vlasy
chytí se lecjaký slon.

JSOU U NÁS RACI...

Šansóna

Jsou, jsou na potoce ráčata,
jsou, jsou, čeládka proklatá,
jsou u nás raci.

5 Advokát hladový, poslanec lidový,
z hadrů a ze smetí strašák;
mandátu kandidát, radikál chce se zvát,
v reklamě, v humbugu pašák.

10 Národní dělníci, kapitál držící
s přinahrbenými zády;
rytíři s kropenkou a s tlustou Mařenkou,
podpory boha a vlády.

Jsou, jsou na potoce ráčata,
jsou, jsou, čeládka proklatá,
jsou u nás raci.

15 Vědečtí mužové, dřív byli oslové –:
„Hus prý je národní fangle“;
máme jich na kopu, znáte je po copu,
rozumu chtějí dát špangle.

20 Básníci šosatí, každý je uplatí,
neznají nic nežli rýmy;
kramáři s paletou cestičkou vyjetou
vlekou se z jara do zimy.

25 Jsou, jsou na potoce ráčata,
jsou, jsou, čeládka proklatá,
jsou u nás raci.

Divte se potoku, nemá-li odtoku,
že hnijou dokonce štiky;
u nás i Červení učit se nelení
hnojištěm páchnoucí zvyky.

80 Ctít umí zákony, mají své ikony,
pánbu je na milost vezme.
Parlament! Poslance! Svět není u konce,
proto jen pomalu lezme!

85 Jsou, jsou na potoce ráčata,
jsou, jsou, čeládka proklatá,
jsou u nás raci.

Veliký notes má. V něm citátů mnoho
 dle řádného systému, co kde kdy našel.
 Novelu jednu již udělal z toho,
 pak dostal – probůh! – kritický kašel.
 5 Co škodí? – Kolega kritik dočista
 řek o něm: Je výborný stylista.

PŘIKLOŇ SE VŽDY NAPRAVO...

- Jsi-li, můj synku, zvedený,
tož dobrou dám ti radu:
v hnůj zapuť svoje kořeny
a nelekej se smradu.
5 Ve hnoji se ti podaří
tím líp, čím více páchne,
nepoštípou tě komáři
ni blesky boží. Ach ne!
A přikloň se vždy napravo a nikdy k levé straně,
10 pak tvoje sláva, měsíc, břicho vzrostou požehnaně,
halelujah,
vzrostou požehnaně.
- Nic nikdy nechtěj lepším mít
a chraň se revoluce,
15 nakonec byl bys třeba bit
a pošpinil si ruce.
Na rodném hnoji tiše lež,
dobře ti půjde k duhu,
když solidně to dovedeš,
20 řád dostaneš a stuhu.
A přikloň se vždy napravo a nikdy k levé straně,
pak tvoje sláva, měsíc, břicho vzrostou požehnaně,
halelujah,
vzrostou požehnaně.
- 25 O kapitál se nestarej,
buď setba tobě cizí;
jen rázně hřmi a rázně klej,
když jiný pro tě sklízí.

30

Buď vlastenec a dělej kříž,
sviň protekčnických pár nitek,
něco si k tomu přiženíš,
národ obstará zbytek.

35

A přikloň se vždy napravo a nikdy k levé straně,
pak tvoje sláva, měsíc, břicho vzrostou požehnaně,
halelujah,
vzrostou požehnaně.

40

Trochu se potěš metresou,
časem jich bude více,
však šetři dobrou pověst svou,
zapínej nohavice.
Své lásky, vína, radosti
skryj chytře před zlým světem,
morálka dobrá budiž ti
ochranným parapletem.

45

A přikloň se vždy napravo a nikdy k levé straně,
pak tvoje sláva, měsíc, břicho vzrostou požehnaně,
halelujah,
vzrostou požehnaně.

50

Až pak ti zkyšou tvá léta
a ve šlepečkách otce
tvůj synek půjde do světa
tak ctnostně a tak krotce;
až řeknou: „On již nežije,
je s jeho břichem amen,“
tvůj historik ti vyryje
litery zlaté v kámen:

55

On klonil se vždy napravo a nikdy k levé straně,
tak jeho sláva, měsíc, břicho vzrostly požehnaně,
halelujah,
vzrostly požehnaně.

60

HROM A PEKLO!

Hrom mne zab,
čert mne vem,
ať se slehne se mnou zem:
jsem já, ženo, špatný chlap,
5 mám kdekterou holku rád;
víno piju, pivo piju,
na ctnost a na mravy pliju,
mám tě přitom taky rád,
hrom a peklo, mám tě rád.

10 Kat mne sper,
bim, bam, bum,
čistý jsem jak lilium,
svědomí mé nemá děr.
Ač jsem panenství ti vzal,
15 jiným jsem ho nemoh vzíti,
nelze všeho dohoniti,
tož netřeba, bych se kál,
hrom a peklo, bych se kál.

Ti-dli-ty,
20 ti-dli-tam,
pámbíčkem jsem sobě sám,
pámbíčkem si buď i ty,
není na to paragraf.
Vino píti bezstarostně,
25 netvářit se příliš ctnostně,
to je pravý božský mrav,
hrom a peklo, božský mrav.